ประเด็นสำคัญของสถานการณ์สภาพภูมิอากาศ สำหรับ COP30
(Key messages of State of the Climate for COP30)

ก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse gases)

- ความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกหลัก ได้แก่ CO_2, CH_4 และ N_2O ในบรรยากาศ เพิ่มขึ้นถึงระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในปี 2024 และยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในปี 2025
- ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) เพิ่มขึ้นมากที่สุด โดยเพิ่มจากยุคก่อนอุตสาหกรรมถึงปัจจุบันกว่า 53% และปี 2024 มีอัตราการเพิ่มขึ้นสูงสุดเท่าที่เคยบันทึกมา สาเหตุหลักมาจาก การใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลของมนุษย์
- ก๊าซมีเทน (CH_4) เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุดเมื่อเทียบเป็นร้อยละ โดยเพิ่มขึ้นถึง 166% จากระดับก่อนอุตสาหกรรม
- ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N_2O) แม้เพิ่มขึ้นช้ากว่า แต่ยังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง คิดเป็น 25% จากระดับเดิม
- แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนว่า กิจกรรมของมนุษย์เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ก๊าซเรือนกระจกสะสมในบรรยากาศเพิ่มขึ้น และเป็นแรงขับสำคัญของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก

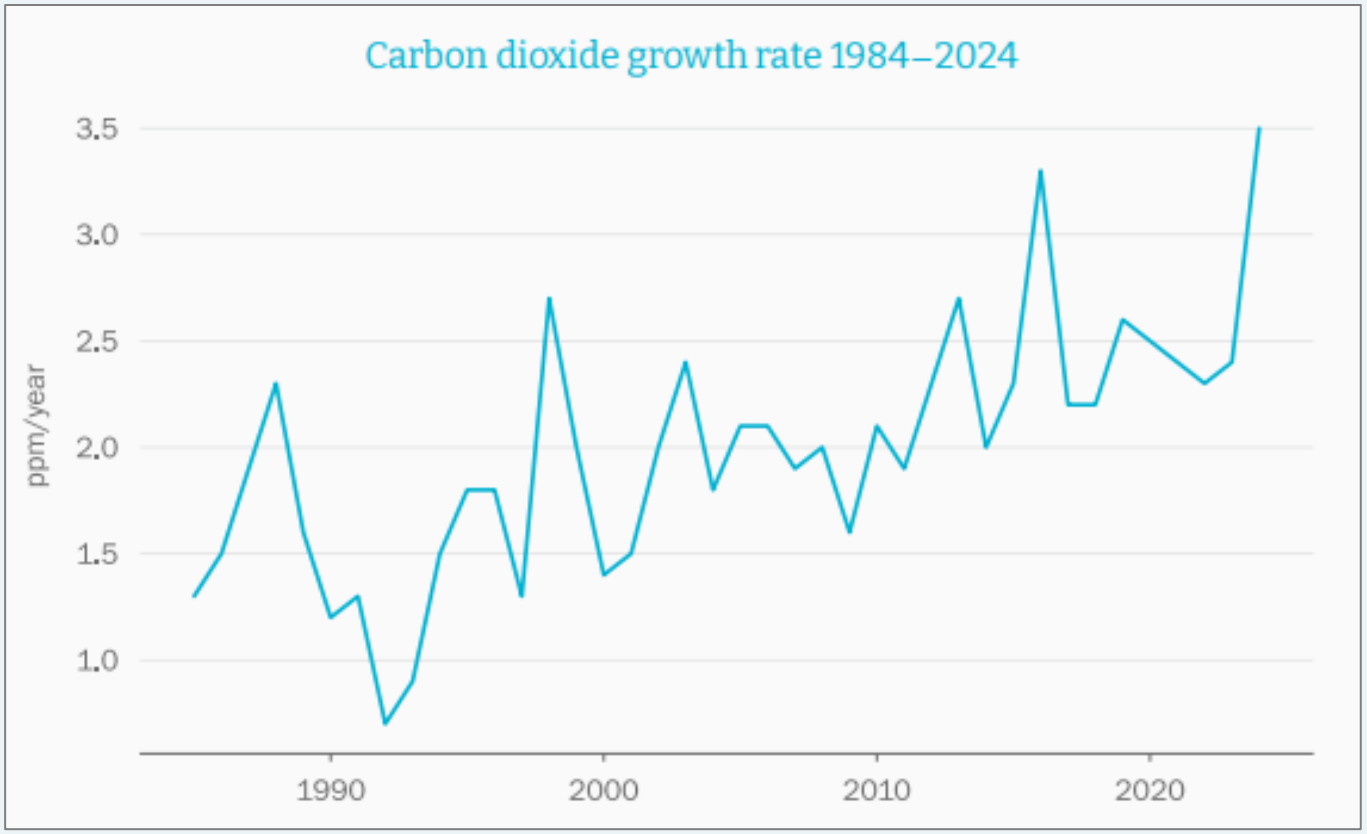

ในช่วงปี ค.ศ. 1984–2024 แสดงในหน่วยส่วนในล้านส่วน (ppm) และอัตราการเพิ่มขึ้นรายปี

ประเด็นสำคัญของสถานการณ์สภาพภูมิอากาศ สำหรับ COP30
(Key messages of State of the Climate for COP30)

อุณหภูมิเฉลี่ยใกล้ผิวโลก
(Global mean near-surface temperature)

เอลนีโญ (El Niño)

- อุณหภูมิเฉลี่ยใกล้ผิวโลกของโลกในช่วงต้นปี ค.ศ. 2025 ลดลงเล็กน้อยจากสถิติสูงสุดในปี ค.ศ. 2024 เนื่องจากการเปลี่ยนผ่านจาก สภาวะเอลนีโญ ไปสู่สภาวะเป็นกลาง
- แม้อุณหภูมิจะลดลงเล็กน้อย แต่ แนวโน้มระยะยาวยังคงสูงมาก โดยช่วงปี ค.ศ. 2015–2025 เป็น 11 ปีที่ร้อนที่สุด ตลอดประวัติการบันทึกข้อมูล 176 ปี

ลานีญา (La Niña)

- 3 ปีล่าสุดเป็น 3 ปีที่ร้อนที่สุดเท่าที่เคยบันทึกมา สะท้อนความรุนแรงของภาวะโลกร้อนที่ต่อเนื่อง
- อุณหภูมิโลกที่สูงเป็นพิเศษในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา มีความเชื่อมโยงกับ การเปลี่ยนผ่านจากสภาวะลานีญาที่ยาวนาน (ค.ศ. 2020–ต้นค.ศ. 2023) ไปสู่เอลนีโญ ซึ่งช่วยเร่งให้อุณหภูมิโลกสูงขึ้น

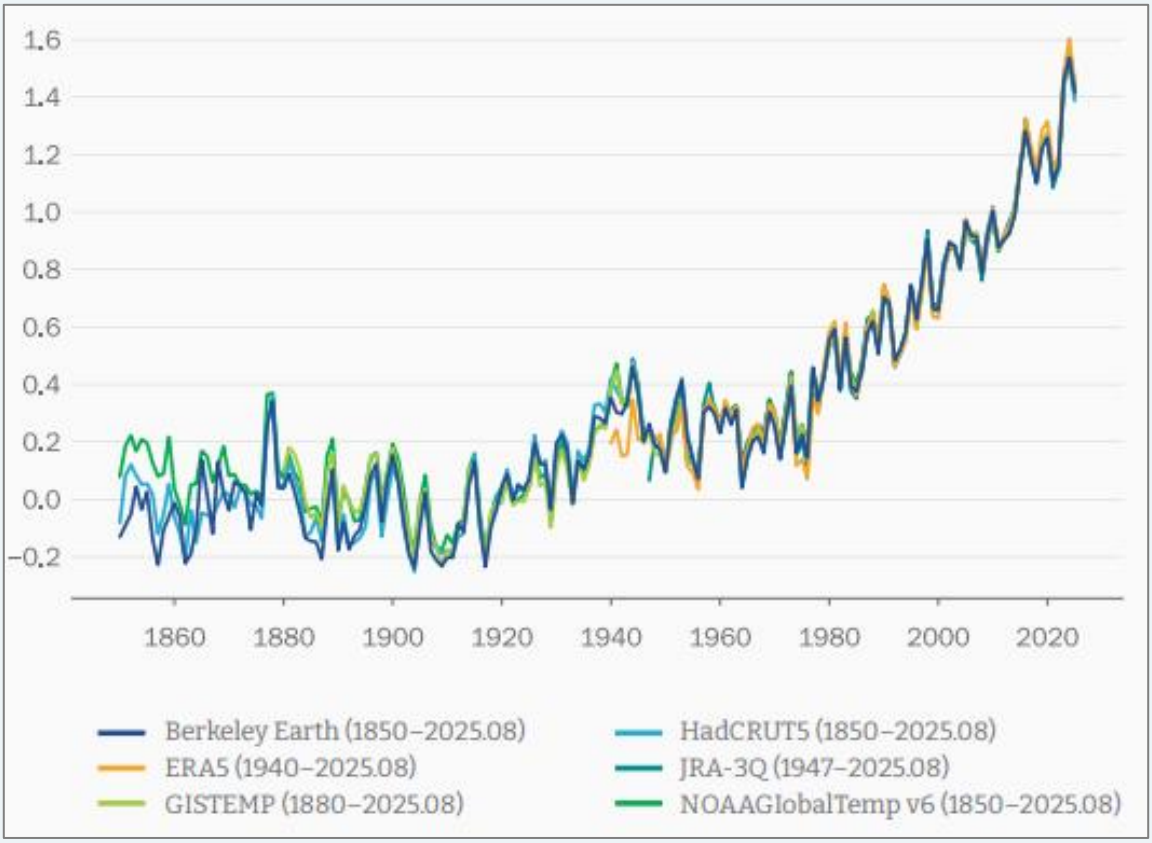

ความผิดปกติของอุณหภูมิเฉลี่ยทั่วโลกประจำปี (เมื่อเทียบกับค่าอ้างอิงช่วงปี ค.ศ. 1850–1900) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1850 ถึง 2025 จากชุดข้อมูล 6 แหล่ง โดยค่าเฉลี่ยของปี ค.ศ. 2025 คำนวณจากข้อมูลในช่วงเดือนมกราคมถึงสิงหาคม

ความร้อนสะสมในมหาสมุทร (Ocean heat content)

- ปริมาณความร้อนสะสมในมหาสมุทรสูงสุดเป็นประวัติการณ์ในปี ค.ศ. 2024 และข้อมูลต้นปี ค.ศ. 2025 ชี้ว่ายังคงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยอัตราการอุ่นตัวเร่งขึ้นอย่างเด่นชัดในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา

- การอุ่นตัวของมหาสมุทรสะท้อนว่า ระบบโลกอยู่ในภาวะไม่สมดุลด้านพลังงาน โดยมากกว่า 90% ของพลังงานส่วนเกิน ถูกดูดซับไว้ในมหาสมุทร
- ผลกระทบครอบคลุมทั้งการเสื่อมโทรมของระบบนิเวศทางทะเล การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และ การลดประสิทธิภาพของมหาสมุทรในการดูดซับคาร์บอน
- การอุ่นตัวของมหาสมุทรยังเพิ่มความรุนแรงของพายุ เร่งการละลายน้ำแข็งทะเลและน้ำแข็งบนแผ่นดิน และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้น
- แนวโน้มการอุ่นตัวนี้ มีความต่อเนื่องและไม่อาจย้อนกลับได้ในช่วงเวลาระดับศตวรรษถึงสหัสวรรษ

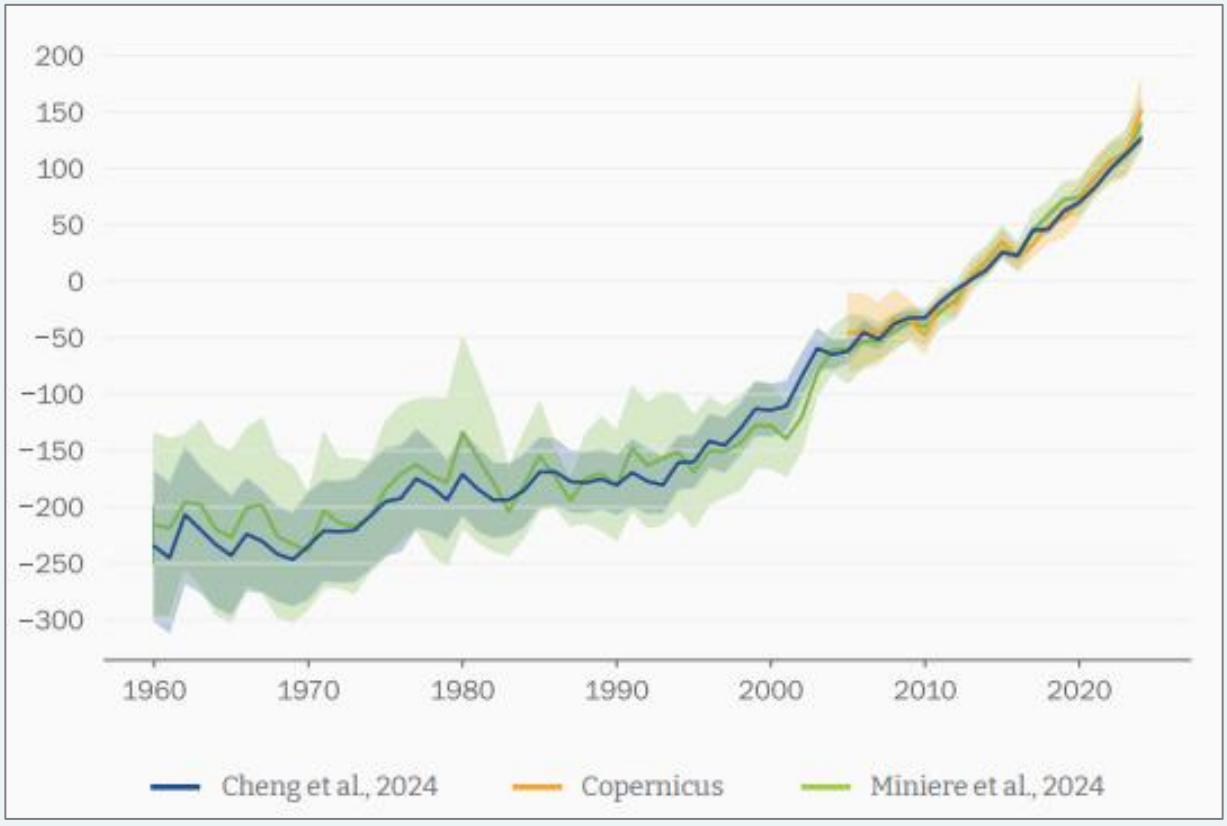

ปริมาณความร้อนสะสมในมหาสมุทรเฉลี่ยทั่วโลกประจำปี ตั้งแต่ผิวน้ำลงไปจนถึงความลึก 2,000 เมตร ในช่วงปี ค.ศ. 1960–2024 แสดงในหน่วยเซตตะจูล (10^{21} จูล) โดยพื้นที่แรเงาแสดงช่วงความไม่แน่นอนระดับ 2 ซิกมา (2-sigma) ของค่าประมาณในแต่ละปี

ระดับน้ำทะเล (Sea-ice extent)

- ปี ค.ศ. 2024 ระดับน้ำทะเลเฉลี่ยทั่วโลกสูงสุดเป็นประวัติการณ์ จากการวัดด้วยดาวเทียม
- ในช่วงต้นปี ค.ศ. 2025 ระดับน้ำทะเลอยู่ใกล้เคียงปี 2024 ก่อนจะลดลงเล็กน้อย ซึ่งเป็นความผันแปรระยะสั้นของระบบภูมิอากาศ และ ไม่เปลี่ยนแปลงแนวโน้มการเพิ่มขึ้นในระยะยาว

- อัตราการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลเร่งตัวอย่างชัดเจน จากประมาณ 2.1 มม./ปี (ค.ศ. 1993–2002) เป็น 4.1 มม./ปี (ค.ศ. 2016–2025)
- การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลเกิดจากการอุ่นตัวและการขยายตัวของมหาสมุทร ร่วมกับการละลายของธารน้ำแข็งและแผ่นน้ำแข็ง
- เกือบ 11% ของประชากรโลก หรือประมาณ 900 ล้านคน อาศัยอยู่ตามชายฝั่งที่ราบต่ำ ซึ่งเสี่ยงต่อภัยพิบัติทางชายฝั่งโดยตรง

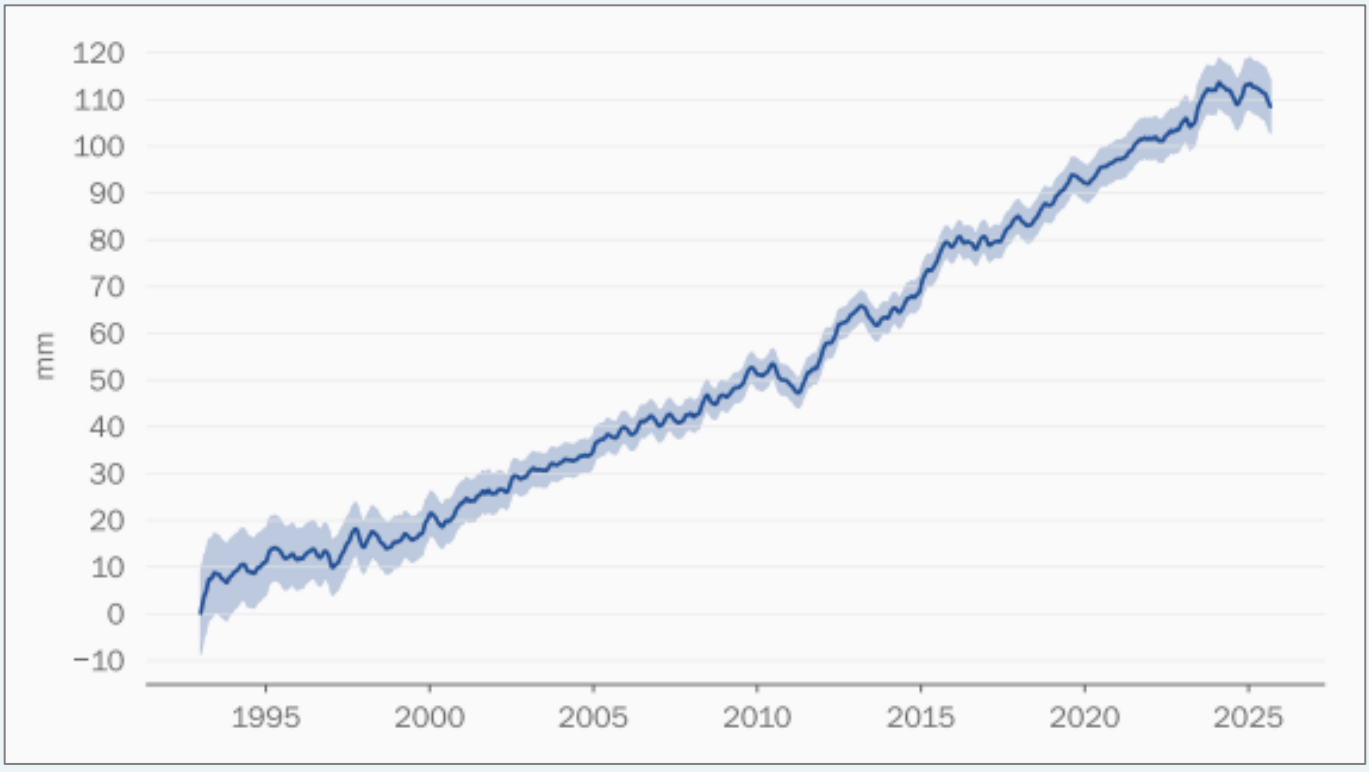

การเปลี่ยนแปลงระดับน้ำทะเลเฉลี่ยทั่วโลกตามฤดูกาล ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993 แสดงสำหรับช่วงปี ค.ศ. 1993 ถึงเดือนกันยายน ค.ศ. 2025 โดยได้ตัดผลของวัฏจักรตามฤดูกาลออกจากข้อมูลแล้ว พื้นที่แรเงาแสดงช่วงความไม่แน่นอนของข้อมูล

สมดุลมวลธารน้ำแข็ง (Glacier mass balance)

- ปีอุทกวิทยา ค.ศ. 2023/2024 ธารน้ำแข็งทั่วโลกมีการสูญเสียน้ำแข็งสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยสมดุลมวลน้ำแข็งเฉลี่ยอยู่ที่ –1.3 เมตรเทียบเท่าน้ำ นับตั้งแต่เริ่มบันทึกข้อมูลในปี ค.ศ. 1950
- การสูญเสียน้ำแข็งดังกล่าว มีส่วนทำให้ระดับน้ำทะเลเฉลี่ยทั่วโลกเพิ่มขึ้นประมาณ 1.2 มิลลิเมตร

- แนวโน้มนี้สะท้อนถึง การถดถอยอย่างต่อเนื่องของหิมะภาค (Cryosphere) อันเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- การเสื่อมถอยของหิมะภาคส่งผลกระทบทั้งต่อทรัพยากรน้ำในระดับท้องถิ่น และการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลในระดับโลก
- หิมะภาคเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบภูมิอากาศโลก ทำหน้าที่สะท้อนพลังงานแสงอาทิตย์และควบคุมระดับน้ำทะเล ดังนั้นการสูญเสียหิมะภาคจึงมีผลกระทบในวงกว้างและระยะยาว

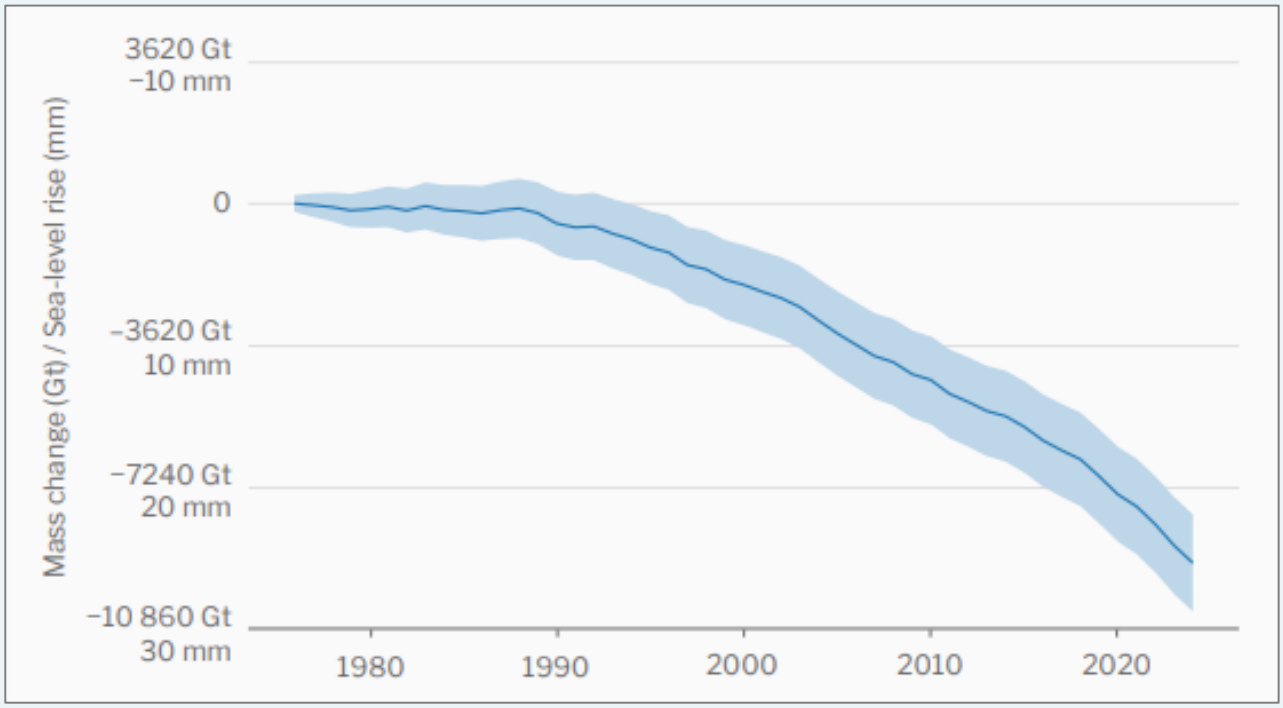

การประมาณการการเปลี่ยนแปลงมวลธารน้ำแข็งทั่วโลกสะสม และการมีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องต่อการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1975 โดยแสดงการเปลี่ยนแปลงมวลสะสมในหน่วยกิกะตัน (Gt) (1 Gt = 10^{12} กิโลกรัม) และค่าที่เทียบเท่าการเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลทั่วโลกในหน่วยมิลลิเมตร พร้อมช่วงความไม่แน่นอนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
ที่มา: World Glacier Monitoring Service

พื้นที่น้ำแข็งทะเล (Sea-ice extent)

ขนาดน้ำแข็งทะเลในอาร์กติกสูงสุดประจำปี ต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ในยุคดาวเทียมพื้นที่น้ำแข็งทะเลในอาร์กติกและแอนตาร์กติกยังคงอยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในปี 2025

อาร์กติก

แอนตาร์กติก

อาร์กติก

ปริมาณน้ำแข็งทะเลในปี 2025 อยู่ในระดับต่ำเป็นประวัติการณ์

- ค่าสูงสุดประจำปี (มี.ค. 2025) ต่ำที่สุดเท่าที่เคยบันทึกจากดาวเทียม
- ค่าต่ำสุดประจำปี (ก.ย. 2025) อยู่ในระดับต่ำมาก สะท้อนการละลายรุนแรงต่อเนื่อง

แอนตาร์กติก

ปริมาณน้ำแข็งทะเลยังคงต่ำกว่าปกติอย่างมาก

- ค่าต่ำสุดประจำปี (ก.พ. 2025) ต่ำเป็นอันดับ 3 นับตั้งแต่เริ่มบันทึกข้อมูล
- ค่าสูงสุดประจำปี (ก.ย. 2025) ก็ต่ำเป็นอันดับ 3 เช่นกัน โดยสถิติต่ำสุดเกิดขึ้นในปี 2023

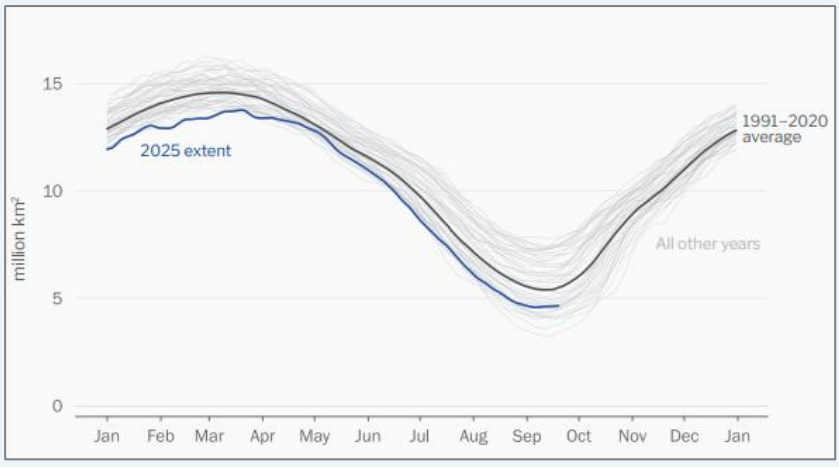

ขอบเขตพื้นที่น้ำแข็งทะเลอาร์กติกในแต่ละวัน ปี 2025 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยและสถิติในอดีตตั้งแต่ปี 1978

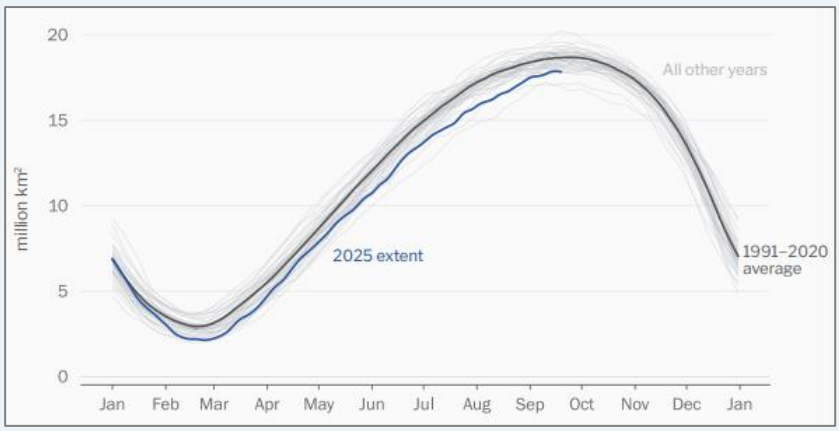

ขอบเขตพื้นที่น้ำแข็งทะเลแอนตาร์กติกในแต่ละวัน ปี 2025 เมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยและสถิติในอดีตตั้งแต่ปี 1978

ประเด็นสำคัญของสถานการณ์สภาพภูมิอากาศ สำหรับ COP30
(Key messages of State of the Climate for COP30)

เหตุการณ์สุดขั้ว (Extremes)

- เหตุการณ์สภาพอากาศสุดขั้วและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจนถึงสิงหาคม 2025 ส่งผลกระทบรุนแรงทั่วโลก
- ความเสียหายเพิ่มขึ้นทั้งต่อพื้นที่เพาะปลูก วิถีชีวิตประชาชน ทำให้ความยากจนและการพลัดถิ่นในหลายภูมิภาคทวีความรุนแรง
- ในปี 2024 ความผิดปกติของการไหลของแม่น้ำเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยราว 60% ของลุ่มน้ำทั่วโลก มีปริมาณน้ำไหลสูงหรือต่ำกว่าปกติ

- วัฏจักรน้ำโลกถูกรบกวนอย่างกว้างขวาง
- มีเพียงประมาณหนึ่งในสามของลุ่มน้ำทั่วโลกเท่านั้นที่มีปริมาณน้ำไหลอยู่ในเกณฑ์ปกติเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยปี 1991–2020
- สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงปัญหาน้ำมากเกินไปหรือน้อยเกินไป ซึ่งเป็นผลจากความผิดปกติของฝนและอุณหภูมิในระดับโลก

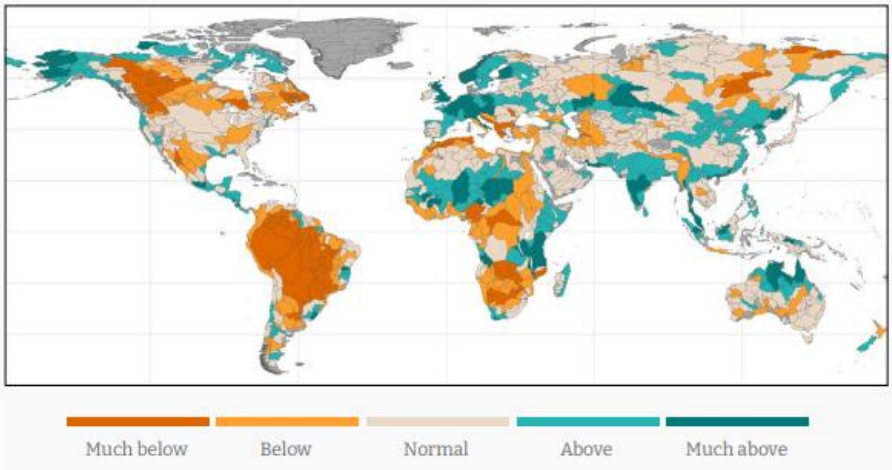

ปริมาณน้ำไหลออกจากแม่น้ำทั่วโลกสภาพการณ์ในปี 2024

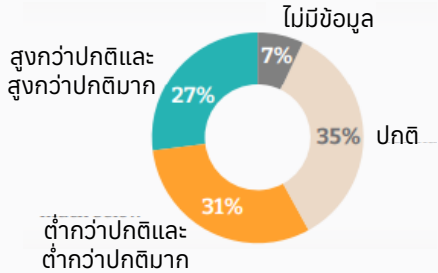

ค่าความผิดปกติของการไหลของแม่น้ำในปี 2024 คำนวณจากแบบจำลองทางอุทกวิทยาโลก 12 แบบ และแสดงเป็นเปอร์เซ็นไทล์เทียบกับช่วงเวลาอ้างอิงปี 1991–2020 โดยกำหนดเปอร์เซ็นไทล์เป็น ต่ำกว่าปกติมาก (≤เปอร์เซ็นไทล์ที่ 10), ต่ำกว่าปกติ (เปอร์เซ็นไทล์ที่ 10–25), ปกติ (เปอร์เซ็นไทล์ที่ 25–75), สูงกว่าปกติ (เปอร์เซ็นไทล์ที่ 75–90) และสูงกว่าปกติมาก (≥เปอร์เซ็นไทล์ที่ 90)

พลังงานหมุนเวียน (Renewables)

- ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศส่งผลโดยตรงต่อการผลิต การส่ง และความต้องการใช้พลังงานหมุนเวียน
- เมื่อกำลังการผลิตพลังงานหมุนเวียนขยายตัว การบูรณาการข้อมูลและวิทยาศาสตร์ด้านสภาพภูมิอากาศตลอดห่วงโซ่พลังงานจึงมีความสำคัญมากขึ้น

- ปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศ เช่น อุณหภูมิ ลม ปริมาณน้ำฝน และเมฆ มีผลต่อทั้งการผลิตพลังงานหมุนเวียนและความต้องการพลังงานในแต่ละปี
- ปี 2024 ซึ่งมีอุณหภูมิสูงเป็นประวัติการณ์ ทำให้ความต้องการพลังงานทั่วโลกเพิ่มขึ้นประมาณ 4% สูงกว่าค่าเฉลี่ยช่วงปี 1991–2020 และแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค
- ข้อค้นพบชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการวางแผนระบบพลังงานที่คำนึงถึงสภาพภูมิอากาศ เพื่อสร้างระบบพลังงานหมุนเวียนที่มีความยืดหยุ่นและทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว

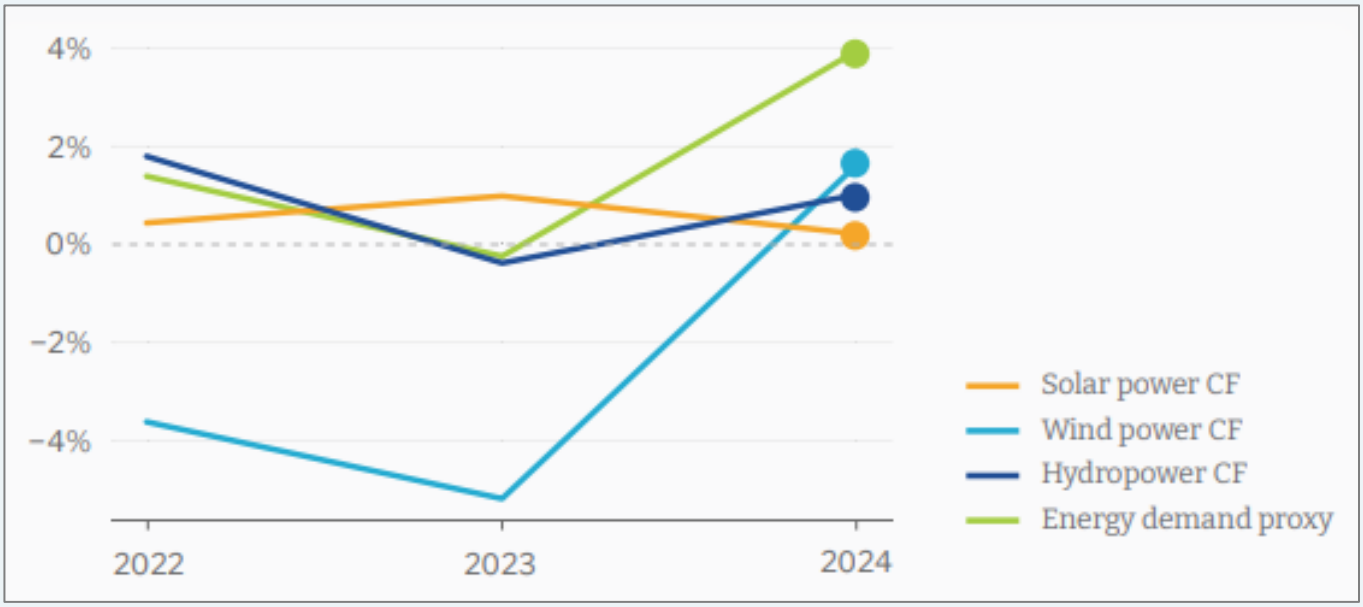

ค่าเฉลี่ยรายปีทั่วโลกของความผิดปกติสำหรับตัวชี้วัดพลังงานหลักสี่ประการ ได้แก่ พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานน้ำ และความต้องการพลังงาน โดยแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์ความเบี่ยงเบนเมื่อเทียบกับช่วงเวลาอ้างอิงทางภูมิอากาศปี 1991–2020 สำหรับปี 2022–2024 หมายเหตุ: CF = ปัจจัยกำลังการผลิต

บริการข้อมูลภูมิอากาศ (Climate services)

- หน่วยงานอุตุนิยมวิทยาและอุทกวิทยาแห่งชาติ (NMHSs) มีบทบาทสำคัญมากขึ้นในการสนับสนุนการดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศและการบรรลุเป้าหมาย NDC ภายใต้ความตกลงปารีส
- ประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญมากขึ้นกับบริการด้านสภาพภูมิอากาศและระบบเตือนภัยล่วงหน้าในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

- ศักยภาพการให้บริการด้านสภาพภูมิอากาศของ NMHSs เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดย 65% อยู่ในระดับพื้นฐานถึงขั้นสูง และคาดว่าจะเกิน 90% ภายในปี 2027
- การเสริมสร้างศักยภาพของ NMHSs เป็นกุญแจสำคัญต่อการบรรลุทั้ง NDC และเป้าหมายการปรับตัวระดับโลก (GGA)
- ความก้าวหน้าดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากประชาคมโลก เพื่อให้บริการด้านสภาพภูมิอากาศช่วยเสริมประสิทธิภาพระบบเตือนภัยล่วงหน้าและสนับสนุนภาคส่วนที่เปราะบางได้อย่างแท้จริง

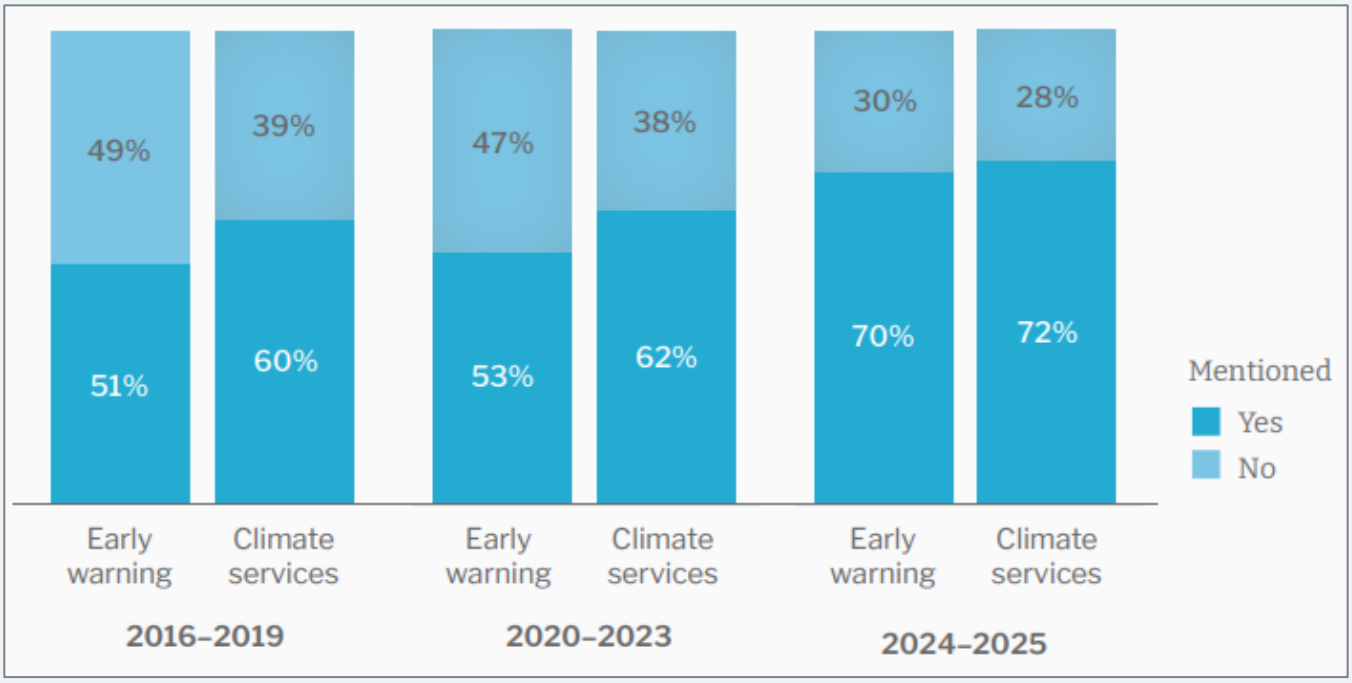

ร้อยละของ NDCs ที่มีการกล่าวถึงบริการด้านสภาพภูมิอากาศและระบบเตือนภัยล่วงหน้าในแต่ละรอบของการยื่นข้อเสนอ(คำนวณจากจำนวน NDCs ที่ยื่นทั้งหมด)

แผนลดก๊าซเรือนกระจก
โดย NDC (Nationally Determined Contribution)

ประเทศไทยในฐานะภาคีของ UNFCCC มีแผนงานสำคัญที่นำไปเจรจาต่อรองและนำเสนอต่อประชาคมโลก ใน COP30 คือ การปรับปรุงและยกระดับแผนลดก๊าซเรือนกระจก (NDC) เป็นฉบับที่ 3 หรือ NDC 3.0 โดย NDC (Nationally Determined Contribution) คือ พันธกรณีของแต่ละประเทศ ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อบรรลุเป้าหมายของความตกลงปารีส ซึ่งประเทศไทยได้กำหนดเป้าหมายใน NDC 3.0 ที่มีความท้าทายมากขึ้น ดังนี้

เป้าหมายสำคัญใน NDC 3.0	คำอธิบาย
เป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก	ประเทศไทยตั้งเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิรวม ไม่ต่ำกว่า 40% ภายในปี 2030 (เทียบกับกรณีปกติ)
เป้าหมายระยะยาว	ยืนยันการบรรลุ ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี 2050 และ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ภายในปี 2065
การดำเนินการแบบมีเงื่อนไข	แผนงานจะแบ่งเป็น การดำเนินการโดยไม่มีเงื่อนไข (Unconditional) ที่ทำได้ด้วยทรัพยากรภายในประเทศ และ การดำเนินการแบบมีเงื่อนไข (Conditional) ที่ขึ้นอยู่กับการสนับสนุนจากต่างประเทศในด้านเงินทุน เทคโนโลยี และการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ภาคส่วนสำคัญ	เน้นการลดก๊าซในภาคส่วนหลัก ได้แก่ พลังงาน (การใช้พลังงานหมุนเวียนและประสิทธิภาพพลังงาน) ขนส่ง (ยานยนต์ไฟฟ้า) และ อุตสาหกรรม รวมถึงการเพิ่มพื้นที่ป่าเพื่อ การดูดซับคาร์บอน

ระบบเตือนภัยล่วงหน้าสำหรับทุกคน (Early Warnings for All)

- ระบบเตือนภัยล่วงหน้าทั่วโลกกำลังพัฒนาและขยายตัว จากการสังเกตการณ์และการพยากรณ์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยความร่วมมือระหว่างประเทศในการพยากรณ์และการแบ่งปันข้อมูลเป็นปัจจัยสำคัญ
- ระบบเตือนภัยล่วงหน้าแบบหลายภัยพิบัติ (MHEWS) มีความสำคัญมากขึ้นกว่าที่เคย และมีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนภายใต้โครงการ “เตือนภัยล่วงหน้าสำหรับทุกคน (EW4All)” ของสหประชาชาติที่ตั้งเป้าครอบคลุมทั่วโลกภายในปี 2027
- จำนวนประเทศที่รายงานว่ามี MHEWS เพิ่มขึ้นมากกว่าสองเท่าตั้งแต่ปี 2015 แต่ยังมีประมาณ 40% ของประเทศทั่วโลกที่ขาดระบบดังกล่าว
- ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (LDCs) และประเทศเกาะขนาดเล็กที่กำลังพัฒนา (SIDSs) มีความก้าวหน้าโดดเด่น โดยการครอบคลุมของ MHEWS เพิ่มขึ้นราว 5% ภายในปีเดียว
- ระบบเตือนภัยล่วงหน้าที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัย 4 เสาหลัก ได้แก่ 1. ความรู้ด้านความเสี่ยงจากภัยพิบัติ 2. การสังเกตการณ์ การติดตาม การวิเคราะห์ และการพยากรณ์ 3. การเตรียมความพร้อมและขีดความสามารถในการตอบสนอง และ 4. การเผยแพร่คำเตือนและการสื่อสาร
- แม้การเตรียมความพร้อมและการเผยแพร่คำเตือนจะค่อนข้างเข้มแข็ง แต่ยังมีช่องว่างสำคัญด้านความรู้ความเสี่ยงและศักยภาพการพยากรณ์ จึงจำเป็นต้องเสริมสร้างฐานทางเทคนิคของระบบให้แข็งแรงยิ่งขึ้น

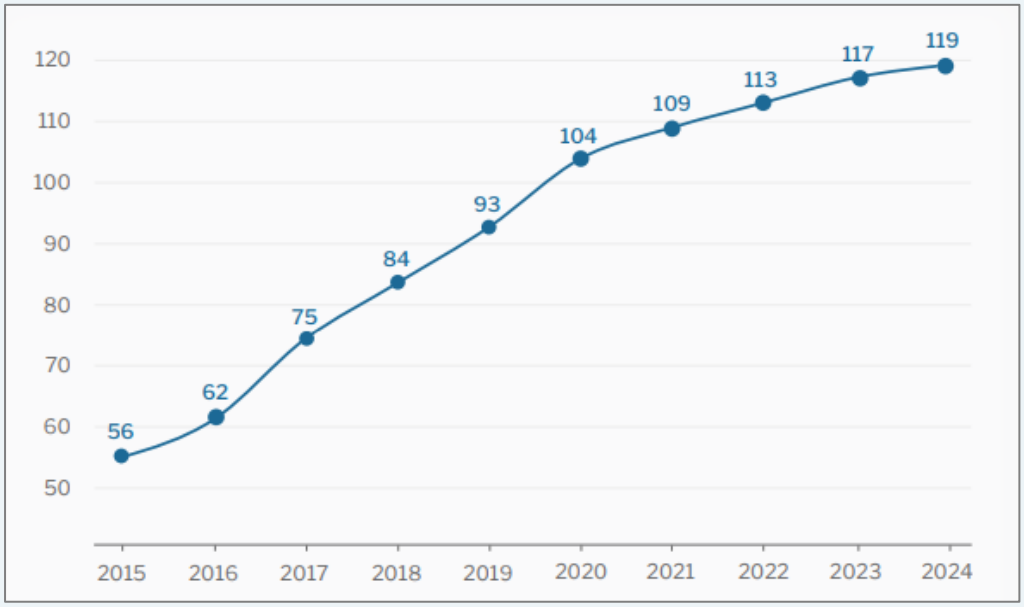

จำนวนสะสมของประเทศทั่วโลกที่รายงานว่ามีระบบเตือนภัยล่วงหน้าหลายภัยพิบัติ (MHEWSs) แหล่งที่มา: ระบบติดตามกรอบงานเซนได (Sendai Framework Monitor) ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ค.ศ. 2025

สรุปประเด็นสำคัญ
จากรายงานผลลัพธ์ COP30 Action Agenda
(ฉบับร่างล่วงหน้า พฤศจิกายน 2025)

ณ เมืองเบเลง ประเทศบราซิล มีเนื้อหาหลักดังนี้

1. วิสัยทัศน์และการขับเคลื่อน (The "Mutirão" Concept)
- หัวใจหลัก: เน้นการเปลี่ยนจาก "คำมั่นสัญญา" ไปสู่ "การลงมือทำจริง" (Implementation) ผ่านความร่วมมือแบบ "Mutirão" หรือการระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนทั่วโลก
- กลไกใหม่: นำเสนอ Plans to Accelerate Solutions (PAS) จำนวน 117 แผน เพื่อปลดล็อกอุปสรรคเชิงระบบ เช่น ด้านการเงิน นโยบาย และเทคโนโลยี

2. สรุปผลงานเด่นตาม 6 แกนยุทธศาสตร์
- พลังงานและอุตสาหกรรม (Axis 1): ตั้งเป้าลงทุน 1 ล้านล้านดอลลาร์ เพื่อขยายโครงข่ายไฟฟ้า (Grids) และกักเก็บพลังงานให้รองรับพลังงานหมุนเวียน 3 เท่าภายในปี 2030 พร้อมเปิดตัวคำมั่น "Belém 4x" เพื่อเพิ่มการใช้เชื้อเพลิงยั่งยืน 4 เท่าภายในปี 2035
- ป่าไม้และมหาสมุทร (Axis 2): เปิดตัว Tropical Forest Forever Facility (TFFF) ด้วยเงินประเดิม 5.5 พันล้านดอลลาร์ เพื่อปกป้องป่าเขตร้อน และตั้งเป้าบริหารจัดการพื้นที่มหาสมุทรอย่างยั่งยืนให้ได้ 100% ในหลายประเทศ
- เกษตรและอาหาร (Axis 3): ลงทุนกว่า 9 พันล้านดอลลาร์ ในเกษตรกรรมฟื้นฟู (Regenerative Agriculture) ครอบคลุมพื้นที่ 210 ล้านเฮกตาร์ และเปิดตัว AgriLLM AI โอเพนซอร์สตัวแรกเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร
- เมืองและโครงสร้างพื้นฐาน (Axis 4): เน้นการสร้างเมืองที่ทนทานต่อสภาพภูมิอากาศ (Resilient Cities) และตั้งเป้าลดการปล่อยก๊าซมีเทนจากขยะอินทรีย์ลง 30% ภายในปี 2030
- การพัฒนาสังคมและสุขภาพ (Axis 5): เปิดตัวแผนปฏิบัติการด้านสุขภาพ (Belém Health Action Plan) เป็นครั้งแรกเพื่อรับมือกับภัยภูมิอากาศ และมุ่งเน้นการสร้าง "ทักษะสีเขียว" (Green Skills) ให้แก่ผู้หญิงและเยาวชน
- ตัวเร่งการดำเนินงาน (Axis 6): มุ่งระดมทุนให้ได้ 1.3 ล้านล้านดอลลาร์ต่อปี ภายในปี 2035 พร้อมผลักดันมาตรฐานการบัญชีคาร์บอนที่เป็นสากล และการแก้ปัญหาข้อมูลเท็จด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate Disinformation)

3. สถิติที่น่าสนใจ
- มีผู้ได้รับประโยชน์จากการสร้างความพร้อมรับมือ (Resilience) แล้วกว่า 437.7 ล้านคน
- มีการรายงานความคืบหน้าผ่านพอร์ทัล NAZCA เพิ่มขึ้นถึง 6 เท่า เมื่อเทียบกับปี 2024